

1. Ο ΑΒΡΑΑΜ

Πέρασαν πολλά χρόνια. Οί άνθρωποι λησμόνησαν και πάλι τόν ἀληθινόν Θεόν. Λίγοι ἦταν οἱ καλοί. Ἀνάμεσα σ' αὐτούς ὁ καλύτερος ἦταν ὁ Ἀβραάμ με τή γυναῖκα του Σάρρα, πού ζοῦσαν στή Χαρράν τῆς Μεσοποταμίας.

Μιά μέρα ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ ἀκούστηκε νά λήη στόν Ἀβραάμ:

—Σήκω καί φύγε ἀπό τόν τόπο σου καί ἀπό τοὺς συγγενεῖς σου. Ἄφησε τή γῆ πού μένεις κι ἔλα στόν τόπο πού θά σοῦ δείξω. Ἐκεῖ θ' αὐξήσω τοὺς ἀπογόνους σου σάν τήν ἄμμο. Ἀπὸ σένα θά εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς.

Χωρίς καθόλου νά διστάσῃ ὁ Ἀβραάμ, πῆρε τή γυναῖκα του καί τόν ἀνιψιό του Λῶτ καί ἀναχώρησε γιά τόν τόπο πού τοῦ ἔδειξε ὁ Θεός, τή γῆ Χαναάν. Ὅταν ἔφτασε ἐκεῖ, ἔστησε βωμό, γιά νά προσφέρῃ θυσίες στόν Θεόν, πού τοῦ ἔδωσε μιὰ τόσο πλούσια γῆ δική του.

Ἐκεῖ, με τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, ἀπόχτησε μαζί με τόν Λῶτ τόσα πολλά κοπάδια πρόβατα, ὥστε ὕστερα ἀπὸ λίγο δέν χωροῦσαν σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος καί οἱ βοσκοὶ τοὺς μάλωναν.

Τότε ὁ Ἀβραάμ εἶπε στόν Λῶτ νά διαλέξῃ πρὸς ποιο μέρος ἠθελε νά πάῃ, γιά νά πάῃ αὐτὸς πρὸς τὸ ἀντίθετο, γιατί δέν ἦταν σωστὸ νά μαλώνουν. Ὁ Λῶτ προτίμησε νά πάῃ πρὸς τὸ μέρος πού ἦταν τὰ χωριά Σόδομα καί Γόμορρα καί ὁ Ἀβραάμ πρὸς τή γῆ Χεβρών. ☺

56 Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΙΣΑΑΚ

Πέρασαν πολλά χρόνια. Ὁ Ἰσαάκ μεγάλωσε καὶ ὁ Ἀβραάμ, πολὺ γέρος πιά, ἤθελε, πρὶν πεθάνῃ, νὰ δῆ τὸν Ἰσαάκ παντρεμένο.

Κάλεσε λοιπὸν μιὰ μέρα τὸν ἀρχιδουῦλο του τὸν Ἐλιέζερ καὶ τοῦ εἶπε νὰ πάῃ στὰ μέρη ποὺ γεννήθηκε ὁ Ἀβραάμ, γιὰ νὰ ζητήσῃ γυναῖκα γιὰ τὸν Ἰσαάκ.

Ὁ Ἐλιέζερ, ἀφοῦ πῆρε δέκα καμηῆλες καὶ πολλὰ δῶρα, ξεκίνησε γιὰ τὴ Μεσοποταμία καὶ μετὰ ἀπὸ μακρινὸ ταξίδι ἔφτασε στὴν πόλι Ναχώρ. Ἐκεῖ κάθησε νὰ ξεκουραστῇ δίπλα σ' ἓνα πηγάδι, στὸ ὁποῖο οἱ κάτοικοι πότιζαν τὰ κοπάδια τους.

Ὁ Ἐλιέζερ γονάτισε καὶ παρακάλεσε τὸν Θεὸ νὰ τοῦ δείξῃ ποιά διάλεξε γιὰ γυναῖκα τοῦ Ἰσαάκ.

—Δῶσε, Κύριε, εἶπε, αὐτὴ ποὺ θὰ δεχτῇ νὰ μοῦ δώσῃ νερὸ καὶ νὰ ποτίσῃ ὅλες μου τὶς καμηῆλες μόνῃ της νὰ εἶναι

ἡ γυναῖκα πού προορίζεις γιά τόν κύριό μου Ἰσαάκ.

Σέ λίγο φάνηκε νά ἔρχεται μιὰ πολὺ ὀμορφή κοπέλα μέ τή στάμνα στόν ὦμο νά πάρη νερό. Ὄταν ἔφτασε, γέμισε ἡσυχά τή στάμνα της καί, χωρίς νά μιλήσῃ, ἐτοιμαζόταν νά φύγῃ.

Τότε ὁ Ἐλιέζερ τῆς ζήτησε λίγο νερό νά πιῇ· αὐτή, ἀφοῦ τοῦ ἔδωσε πρόθυμα, τοῦ εἶπε:

—Νά ποτίσω, κύριε, καί τίς καμήλες σου; Καί ἀμέσως ἄρχισε νά βγάξῃ νερό καί νά ποτίζει ὅλες τίς καμήλες.

Ὁ Ἐλιέζερ κατάλαβε ὅτι αὐτήν προώρισε ὁ Θεός γιά γυναῖκα τοῦ Ἰσαάκ καί, ἀφοῦ τήν πλησίασε, τή ρώτησε:

—Πές μου, καλή μου κόρη, τίνος θυγατέρα εἶσαι; Μήπως ὑπάρχει μέρος στό σπίτι σας νά μείνω ἐγώ καί οἱ καμήλες μου;

—Εἶμαι θυγατέρα τοῦ Βαθουήλ, τοῦ γιοῦ τοῦ Ναχώρ, καί στό σπίτι μας ἔχομε ἀρκετό χῶρο γιά σένα καί τὰ ζῶά σου.

Ἐπειτα ἔτρεξε στό σπίτι της καί εἶπε ὅλα ὅσα συνέβησαν στόν ἀδερφό της τόν Λάβαν. Αὐτός πῆγε ἀμέσως κι ἔφερε τόν Ἐλιέζερ καί τίς καμήλες του στό σπίτι, γιά νά τόν φιλοξενήσῃ.

Ἐκεῖ ὁ Ἐλιέζερ τοὺς εἶπε ποίος ἦταν καί τί ζητοῦσε.

Ὁ Βαθουήλ, ὁ Λάβαν καί ἡ Ρεβέκκα—ἔτσι λεγόταν ἡ κόρη—ὅταν ἀκουσαν ὅτι ὁ γαμπρός ἦταν ὁ Ἰσαάκ, ὁ γιός τοῦ Ἀβραάμ, πού ἦταν ἀδερφός τοῦ Ναχώρ, δέχτηκαν μέ χαρά νά γίνῃ ὁ γάμος.

Μετὰ ἀπό λίγες ἡμέρες ἐπέστρεψε ὁ Ἐλιέζερ στή γῆ

Χεβρών με τὴν Ρεβέκκα, ὅπου κι ἔγινε ὁ γάμος τῆς με τὸν Ἰσαάκ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- α) Πῶς χαρακτηρίζεις τὸν Λάβαν; β) Πῶς κρίνεις τὴν Ρεβέκκα;